

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/170/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3019200435
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3019200435.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: V. V., Q. A. Z. XXXX/XXA, XXX XX B.-J., D.: XX XXX XXX právne zastúpený JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom so sídlom Hodžova 53, 911 01 Trenčín proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102240494/2019 zo dňa 25. septembra 2019, o sťažnosti žalobcu voči uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/170/2019-130 zo dňa 7. januára 2022, takto

rozhodol:

Krajský súd sťažnosť žalobcu **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov konania **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Trenčíne dňa 09.10.2019 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102240494/2019 zo dňa 25.09.2019 potvrdzujúceho rozhodnutie Daňového úradu Trenčín č. 101520921/2019 zo dňa 20.06.2019, ktorým správca dane podľa § 156 ods. 1 písm. a) zákona č. 563/2009

Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyrubil žalobcovi úrok z omeškania v sume 2.204,40 eur za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie august 2012 v stanovenej lehote a v stanovenej výške.

2. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 11S/170/2019-50 zo dňa 12.05.2020 zamietol žalobu žalobcu a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Voči uvedenému rozsudku podal žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.06.2020 prostredníctvom právneho zástupcu kasačnú sťažnosť.

3. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný rozsudkom sp. zn. 10Sžfk/45/2020 zo dňa 20.10.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2021 zmenil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/170/2019-50 zo dňa 12.05.2020 tak, že rozhodnutie žalovaného č. 102240494/2019 zo dňa 25.09.2019 v spojení

s rozhodnutím Daňového úradu Trenčín č. 101520921/2019 zo dňa 20.06.2019 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň plne úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj náhradu trov konania na krajskom súde a to v zmysle § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 zákona č. 162/2015

Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“).

4. Právny zástupca zastupujúci žalobcu si podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.12.2021 vyúčtoval trovy konania v celkovej výške 1.283,13 eur, pričom suma pozostávala z trov právneho zastúpenia na krajskom a kasačnom súde. Náhradu trov konania pritom žiadal uhradiť na bankový účet vo forme D. vedený v mBank S.A., pobočka zahraničnej banky.

5. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 11S/170/2019-130 zo dňa 07.01.2022 (vydaným vyšším súdnym úradníkom) rozhodol o výške náhrady trov konania, pričom žalobcovi priznal náhradu trov konania na krajskom súde vo výške 645,85 eur, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za podanú správnu žalobu vo výške 70,00 eur a z trov právneho zastúpenia, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v roku 2019 v sume 163,33 eur, písomné podanie na súd v roku 2019 (správna žaloba zo dňa 21.10.2019) v sume 163,33 eur, porada s klientom trvajúca menej ako jednu hodinu uskutočnená dňa 18.12.2019, o ktorej doložil žalobca záznam z porady v sume 81,66 eur, ďalšie písomné podanie na súd v roku 2019 (vyjadrenie, resp. replika žalobcu zo dňa 19.12.2019) v sume 163,33 eur spolu s režijným paušálom jeho právneho zástupcu za uvedené právne úkony vo výške 39,20 eur. Predmetným uznesením bolo zároveň rozhodnuté o výške náhrady trov konania na kasačnom súde, pričom žalobcovi bola priznaná náhrada trov vo výške 445,21 eur, pozostávajúca zo zaplateného súdneho poplatku za podanú kasačnú sťažnosť vo výške 70,00 eur a z trov právneho zastúpenia, a to prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v konaní pred kasačným súdom (zrealizované v roku 2020) v sume 177,00 eur a písomné podanie na súd v roku 2020 (kasačná sťažnosť zo dňa 12.06.2020) v sume 177,00 eur spolu s režijným paušálom jeho právneho zástupcu za uvedené právne úkony vo výške 21,24 eur.

6. Voči vyššie uvedenému uzneseniu žalobca podal sťažnosť doručенú tunajšiemu súdu dňa 17.01.2022, na základe ktorej žiadal, aby súd zmenil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/170/2019-130 zo dňa 07.01.2022 a to tak, že náhrada trov konania na kasačnom súde bude určená vo výške 637,25 eur. Žalovaný nesúhlasil so záverom o nepriznaní náhrady trov konania za úkon právnej služby označený ako „Doplnenie kasačnej sťažnosti zo dňa 08.01.2021“, pretože podľa jeho názoru je potrebné považovať uvedený úkon ako riadny úkon, ktorý pre rozhodnutie súdu mal relevanciu, pričom v tomto prípade nemalo ísť o priznanie náhrady trov konania dvakrát za ten istý úkon, tak ako bolo uvedené v napadnutom uznesení. Záver vyššieho súdneho úradníka je podľa žalobcu nesprávny a nedostatočne odôvodnený. Žalobca konštatoval, že za trovy konania môžu byť považované iba také výdavky, ktoré sú preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené, ak vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Doplnenie kasačnej sťažnosti bol podľa názoru žalobcu jednoznačne účelne vynaložený úkon, nakoľko poukazoval na vyvíjajúcu sa judikatúru v prospech neho, ktorá sa menila práve v mesiacoch, v ktorých sa o kasačnej sťažnosti rozhodovalo. Tomu malo nasvedčovať aj rozhodnutie, ktoré sa v rámci uvedeného úkonu predkladalo v prílohe, a to rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici so sp. zn. 23S/59/2020 zo dňa 02.12.2020. Práve dátum 02.12.2020 je podľa žalobcu rozhodujúci pre priznanie náhrady trov za uvedený úkon, pretože z neho jednoznačne vyplýva, že žalobca poukazoval na najaktuálnejšie rozhodnutie (v tom čase mesiac staré) v podobnom prípade, pričom nemohol naň poukázať v čase podania kasačnej sťažnosti (jún 2020) z dôvodu, že bola podaná pol roka pred jeho vydaním. Z uvedených dôvodov považoval žalobca predmetný úkon za relevantný, pre konanie bol vynaložený účelne a nie špekulatívne a preto má mať žalobca za tento úkon nárok na náhradu trov konania.

7. Žalovaný sa k podanej sťažnosti žalobcu písomne nevyjadril.

8. Podľa § 152 ods. 1 SSP proti uzneseniu správneho súdu vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť, ak ju tento zákon nevyklučuje.

9. Podľa § 159 ods. 1 a ods. 2 SSP o sťažnosti rozhodne správny súd, ktorý napadnuté uznesenie vydal. Ak bolo napadnuté uznesenie vydané vo veci, v ktorej koná a rozhoduje senát správneho súdu, rozhodne o sťažnosti predseda senátu. Ak bolo napadnuté uznesenie vydané vo veci, v ktorej koná a rozhoduje sudca, rozhodne o sťažnosti sudca.

10. Krajský súd na základe sťažnosti podanej žalobcom proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom č. k. 11S/170/2019-130 zo dňa 07.01.2022 preskúmal napadnuté uznesenie, v rámci ktorého preskúmaval výšku súdom priznaných trov konania, pričom sporným zostalo nepriznanie odmeny za úkon právnej služby označený ako „Doplnenie kasačnej sťažnosti zo dňa 08.01.2021“.

11. Podľa § 163 SSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnom súde.

12. Pre priznanie trov konania (vymedzených ustanovením § 163 SSP) správnym súdom, sa na strane jednej vyžaduje ich preukázanie, odôvodnenosť a účelnosť, na strane druhej však musí ísť zároveň o trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s uplatňovaním

a bránením práva v konaní pred správnym súdom, t. j. od podania žaloby až po jeho právoplatné skončenie. Pokiaľ nie sú v prípade konkrétneho výdavku súčasne splnené všetky uvedené zákonné kritériá (preukázateľnosť, odôvodnenosť, účelnosť, konanie pred správnym súdom), nemožno výdavok kvalifikovať ako súčasť trov konania. Správny súd preto každý výdavok posudzuje vždy individuálne a podľa okolností prejednávaneho prípadu.

13. Preukázateľnosť sa týka predovšetkým hotových výdavkov, ktoré boli reálne vynaložené v súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním, pričom spôsob preukázania konkrétneho výdavku je determinovaný jeho povahou. Výdavky, ktorých vynaloženie nie je pravidelne spojené s vedením konania pred správnym súdom a ktoré nie sú paušálne predpokladané osobitným predpisom (napr. tarifná odmena a náhrada advokáta účastníka konania), musia byť relevantne preukázané.

14. Atribút odôvodnenosti výdavkov bezprostredne súvisí s ďalším zákonným kritériom, ktorým je účelnosť výdavkov. Výdavok možno vo všeobecnosti považovať za odôvodnený vtedy, ak bol zapríčinený nevyhnutnosťou alebo potrebou jeho vynaloženia pri dosahovaní legitímneho cieľa. Z procesnej pozície účastníkov konania (resp. ich zástupcov) je jediným legitímnym cieľom efektívne uplatnenie alebo bránenie subjektívneho práva v konaní.

15. Samotná požiadavka na účelnosť výdavkov v konaní bezprostredne súvisí s eliminovaním nadbytočných a neprímeraných trov konania. Účelnosť možno objektívne konštatovať v prípade, ak bol výdavok pri sledovaní legitímneho procesného cieľa vynaložený iba v nevyhnutnom a všeobecne akceptovateľnom rozsahu. Rozhodujúcim kritériom je teda efektívnosť výdavku vo vzťahu k jeho výške.

16. Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj súdneho spisu konštatuje, že výška náhrady trov konania na krajskom súde určená v sume 645,85 eur a výška náhrady trov konania na kasačnom súde určená v sume 445,21 eur bola správne stanovená, pričom v napadnutom uznesení bolo riadne zdôvodnené, na základe čoho súd priznal náhradu trov konania za jednotlivé úkony právnej služby. V napadnutom uznesení sa súd riadne vysporiadal taktiež so skutočnosťami, na základe ktorých nebola priznaná náhrada trov konania za sporný úkon právnej služby označený ako „Doplnenie kasačnej sťažnosti zo dňa 08.01.2021“, pričom krajský súd sa plne stotožňuje s názorom uvedeným v napadnutom uznesení.

17. Krajský súd navyše uvádza, že za sporný úkon právnej služby nie je možné priznať náhradu trov konania, nakoľko predmetný úkon nespĺňa požiadavku odôvodnenosti a účelnosti, tak ako to predpokladá ustanovenie § 163 SSP. Tak ako z označenia sporného úkonu vyplýva, ide len o doplnenie pôvodného podania, ktorým bola kasačná sťažnosť. Je pravdou, že v rámci predmetného podania žalobca doplnil kasačnú sťažnosť

o rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici so sp. zn. 23S/59/2020 zo dňa 02.12.2020, ktoré bolo vydané až po zrealizovaní podanej kasačnej sťažnosti, avšak skutkový stav a ani právne posúdenie uvádzané v kasačnej sťažnosti zostalo žalobcom nezmenené. V rámci doručenia rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici so sp. zn. 23S/59/2020 zo dňa 02.12.2020 išlo v podstate len o podpora žalobcom uvádzanej pôvodnej argumentácie v kasačnej sťažnosti. Krajský súd ďalej uvádza, že ak by súdy priznávali trovy konania za právne služby, ktorými účastník konania len dopĺňal pôvodné podania za nezmeneného skutkového stavu, tak by mohlo dochádzať k úmyselnému navyšovaniu trov konania.

18. Krajský súd taktiež poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia kasačného súdu sp. zn. 10Sžfk/45/2020 zo dňa 20.10.2021, na základe ktorého bol zmenený rozsudok č. k. 11S/170/2019-50 zo dňa 12.05.2020. Kasačný súd rozhodol v podstate na základe rozhodnutia veľkého senátu Najvyššieho súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. 1Vs/3/2020 zo dňa 27.01.2021, keď právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu je pre senáty najvyššieho súdu záväzný. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici so sp. zn. 23S/59/2020 zo dňa 02.12.2020 uvedené v rámci doplnenia kasačnej sťažnosti zo dňa 08.01.2021 nebolo rozhodujúcou skutočnosťou, na základe ktorej rozhodoval kasačný súd o podanej kasačnej sťažnosti žalobcu. Taktiež kasačný súd v žiadnom bode odôvodnenia

rozhodnutia sp. zn. 10Sžfk/45/2020 zo dňa 20.10.2021 nespomína doplnenie kasačnej sťažnosti žalobcom a ani právny názor uvedený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici so sp. zn. 23S/59/2020 zo dňa 02.12.2020 a preto možno konštatovať, že predmetné doplnenie kasačný súd ani nevzal do úvahy. Navyše právny názor nižších súdov nie je pre kasačný súd právne záväzný.

19. S poukazom na citované ustanovenia a vyššie uvedené skutočnosti, krajský súd sťažnosť žalobcu proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania zamietol, ako nedôvodnú.

20. O trovách konania rozhodol správny súd s poukazom na to, že žalobca nebol pri podanej sťažnosti úspešný a žalovanému žiadne trovy z podanej sťažnosti nevznikli, tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o sťažnosti nie je prípustný opravný prostriedok.